

[Dahlgaard.]

ske ligningsregler, der kan administreres af enhver med elementær regnskabsindsigt. Det er imidlertid ikke først og fremmest et bogholderimæssigt problem, vi står over for; det drejer sig om, hvorvidt bestemte lånetransaktioner tager sigte på forretningsmæssig virksomhed eller på privat forbrug. Det tror jeg ikke man kan læse ud af noget bogholderi.

Vi har i de senere år netop i forbindelse med skattepolitikken ofte gennemført ordninger uden tilstrækkelig grundig forberedelse, og vi har stort set kun haft sorg af den måde at arbejde på. Her er der tale om et forslag, der netop er undersøgt, er undersøgt grundigt, er undersøgt flere gange af administrationens eksperter, og disse undersøgelser har altså hidtil entydigt ført til, at man fraråder at ophæve fradragsretten for renter af privat gæld.

Jeg er ængstelig for, at vi risikerer at indføre over hals og hoved nyt diletterteri i vor skatteadministration og vort skattesystem, men vi er som sagt fra radikal side åben for saglige overvejelser, som forslaget kan give anledning til.

Jeg vil gerne tilføje — og her er jeg lidt på linje med, hvad hr. Guldberg sagde før — at forslaget favoriserer dem, der er velstående, dem, der kan købe hus kontant eller med en betydelig udbetaling. Hvis man drog den fulde konsekvens af den tankegang, der ligger bag socialistisk folkepartis forslag, måtte det vel egentlig føre til, at man indførte en slags præmieringsordning for opsparing eller i hvert fald, at man fritog privates reneindtægter for beskatning. Kun derved ville man være i stand til at ramme et forbrug baseret på formueforbrug, på samme måde som man nu vil ramme et forbrug, der er baseret på gældssættelse.

Forslagets punkt 2 går ud på, at der skal skabes mulighed for finansiering af boligbyggeri ved indeksregulerede lån. Jeg hører til dem, der tror, at vi ikke kommer uden om i hvert fald at skabe adgang for dem, der måtte ønske at benytte en sådan adgang

til at finansiere nybyggeri, det være sig almennyttigt eller privat, det være sig høj bebyggelse eller parcelhuse, ved værdisikrede obligationslån.

Det radikale venstre går i sit forslag til folketingsbeslutning om den langsigtede boligpolitik, som skal behandles her i tinget om et par dage, ind for, at man indfører en sådan adgang til at finansiere nyt byggeri ved markedsførte indeksregulerede obligationslån. Det forslag, vi i dag behandler, går ud på, at en væsentlig del af finansieringen skal overtages af det offentlige, og at altså finansieringsordningen, som efter forslaget indeholder et indeksreguleret element, skal foregå i statslig regie.

Her er der en uoverensstemmelse mellem socialistisk folkeparti og det radikale venstre, som nok er en af de største vanskeligheder, og som vi skal se at finde ud af i de forestående boligforhandlinger.

Tre partier, nemlig socialdemokratiet, venstre og de radikale, har i forbindelse med de igangværende spareforhandlinger i folketingets politisk-økonomiske udvalg givet udtryk for, at den nye boligpolitik skal medføre offentlige besparelser, herunder besparelser på udlån, af størrelsesordenen 1½ milliard kr. på årsbasis.

Herefter må man vel gå ud fra, at socialistisk folkepartis forslag om en statsfinansieringsordning ikke har de allerbedste muligheder under de fortsatte boligforhandlinger.

Forslaget om, at den offentlige ejendomsvurdering skal lægges til grund for adgangen til at optage tinglyste lån, ser vi med velvilje på i mit parti og vil gerne drøfte det under det videre udvalgsarbejde.

Derimod finder vi, at forslaget om at indføre særlig indkomstskat for parcelhuse er urealistisk, medmindre man samtidig tager spørgsmålet op om at ophæve omsætningsafgiften på 2½ pct. af fast ejendom.

Forslaget om at fastsætte maksimalavance ved salg af jord tror vi ærlig talt ikke ret meget på, men vi værdsætter den gode hensigt bag denne del af forslaget.

Sammenfattende er det det radikale ven-